

UCHWAŁA NR XXXVIII/758/13
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

z dnia 23 września 2013 r.

w sprawie stanowiska Sejmiku Województwa Podkarpackiego dotyczącego
ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 596 ze zm.) oraz § 19 ust. 2 Statutu Województwa Podkarpackiego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr X/103/99 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 29 września 1999 r. w sprawie uchwalenia Statutu Województwa Podkarpackiego (Dz. Urz. Woj. Podk. z 2000 r. Nr 22, poz. 168 ze zm.),

Sejmik Województwa Podkarpackiego
uchwala, co następuje:

§ 1

Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjmuje stanowisko w sprawie ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz.1266 z późn. zm.). Treść stanowiska stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwałę przesyła się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów, Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi, parlamentarzystom Województwa Podkarpackiego oraz do Sejmu RP (Marszałek Sejmu i Przewodniczący Klubów).

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Podkarpackiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

STANOWISKO
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO W RZESZOWIE
W SPRAWIE USTAWY O OCHRONIE GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH

W związku z wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 503) każde przeznaczenie (bez względu na powierzchnię) na cele nierolnicze w obszarach wiejskich gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I - III wymaga uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ustawodawca w nowej regulacji prawnej zrezygnował z kryterium powierzchniowego, przekroczenie którego obligowało organ administracji publicznej (wójta, burmistrza), sporządzającego projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do uzyskania takiej zgody.

Wymóg uzyskania zgody na przeznaczenie na cele nierolnicze użytków rolnych klas I - III związany jest z koniecznością sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Nowe regulacje prawne w zakresie przeznaczania gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I - III wpłynęły też w sposób znaczący na wydawanie przez wójtów i burmistrzów decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Od dnia 26.05.2013 r. nie ma już możliwości wydawania tych decyzji w sytuacjach, kiedy dane przedsięwzięcie inwestycyjne (np. budowa domu mieszkalnego jednorodzinnego w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej, budowa budynku usługowego w zabudowie usługowej, budowa sieci gazociągowej) planowane będą na użytkach rolnych klas I - III oraz jeżeli użytki takie nie będą objęte wcześniej wydanymi zgodami na zmianę przeznaczenia.

Nowelizacja ta spowodowała spowolnienie i zahamowanie inwestycji liniowych i kubaturowych na obszarach wiejskich.

W świetle nowego brzmienia art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych zamiast w/w decyzji muszą być sporządzane miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Każdorazowe bowiem przeznaczenie na cele

nierolnicze użytków rolnych klas I - III wymaga uzyskania zgody na ich przeznaczenie na cele nierolnicze (chyba, że są objęte już taką zgodą wydaną do planów miejscowych, które utraciły ważność).

Regulacje zawarte w tej ustawie będą skutkować dla budżetów gmin określonymi wydatkami związanymi z koniecznością opracowywania planów zagospodarowania przestrzennego. Koszty opracowania planu są zdecydowanie wyższe od kosztów sporządzenia projektu decyzji o warunkach zabudowy i decyzji ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, a czas opracowania planu (ok. 1 - 2 lat) jest zdecydowanie dłuższy aniżeli czas na wydanie decyzji o warunkach zabudowy (1 - 2 miesiące według kpa).

Gminy wielokrotnie zapewne będą stały przed wyborem czy ponosić znaczne koszty opracowania planów i stwarzać dogodne warunki do rozwoju gminy, czy też nie ponosić związanych z tym wydatków, nie opracowywać planów i narażać się jednocześnie na społeczne protesty.

Zdaniem Sejmiku Województwa Podkarpackiego poprzednie unormowania prawne były najbardziej optymalne ze względu na to, że pozwalały na sprawne rozpoczynanie przez inwestorów przedsięwzięć inwestycyjnych, a jednocześnie pozwalały chronić najlepsze gleby. Już samo umocowanie w przepisach prawa materialnego zarówno marszałka województwa jak i Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do ograniczania przeznaczenia na cele nierolnicze gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I - III w procesie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego daje gwarancję na ochronę gleb przed ich nieuzasadnionym przeznaczeniem.

W związku z powyższym Sejmik Województwa Podkarpackiego zwraca się z prośbą o podjęcie pilnej inicjatywy ustawodawczej w celu zmiany tych regulacji prawnych. Zaznaczyć należy, że ustawodawca nie zaproponował żadnych przepisów przejściowych, można było oczekiwać na dłuższe *vacatio legis* dla nowych regulacji prawnych. Zatem i na te aspekty należałoby zwrócić uwagę w kontekście kolejnej zmiany.

Wyrażamy zaniepokojenie faktem, że poprzez zmianę przepisów prawa materialnego, w tym wypadku ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych zwiększa się wydatki gmin na wykonywanie zadań własnych nie zapewniając środków na ich realizację.